

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת בלק

ט"ז תמוז תשפ"ה - אבות פ"ז

שנה כ"ה גליון אלף ר"ב

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
9:02	8:31	7:27	
9:04	8:29	7:12	ירושלים
9:40	9:28	8:10	באר אפרק

תל תלפיות

על האור החיים הק' וביהמ"ד
ממון דביה"ק הרמ"מ זיע"א

בית כנסת אור החיים שימש את רבינו חיים בן עטר ונקרא על שמו. בית הכנסת נמצא ברחוב אור החיים שברובע היהודי בירושלים.

במשך כל השנים היווה מקום קדוש זה מקום מרכזי לתורה ותפילה ורבים מובני ירושלים וגדולי הסתופפו בקולות, וכן גם גדולי האדמו"רים מהגולה שביקרו בירושלים לא דילגו עליו במסעם...

כמו"כ רבו"ק האדמו"רים לבית לעלוב שדדו בירושלים העתיקה הרבו לשהות שם, רבות מסופר וידוע על תפילת הרה"ק מרן רבינו הרש"ן זיע"א במקום, בהפסקת הצהריים של החיידער עם כוס קאווע בכדי שיגישו לאביו הק' שהיה אז עדיין דבוק בתפילתו בביהכ"נ "אור החיים", ומאז אמש לא באה טיפת מים לפיו, רבינו מוהרמ"מ סיפר שהיה עליו להמתין עוד שעה ארוכה עד שסיים אבא את תפילתו, ומשם הוא פנה הישר לשיבת בית-אל ללימודיו עד שעות הערב...

ועל זה מסופר: בוקר אחד הופיע הרה"ק רבי שלמה מזויעהל זיע"א בביהכ"נ דחסידי קארלין בעיר העתיקה וישב שם במשך תפילת שחרית,

לאחר התפילה ניגשו אליו המתפללים ושאלוהו לפרש בואו למקום, סיפר רבי שלמה שבלילה חלם והנה הוא שומע תפילה בקול רם נפלא וערב בוקע משערי גן עדן, וששאל מי המתפלל, ענהו: "אחד מהיודי ירושלים העתיקה", חשבת בשכונתו של ביהמ"ד קרל"ן ששם החסידים מגביהים קולם בתפילה ואכן תפילתם מעוררת חיות והתפעלות – אך אין זה הקול ששמעתי, משם פנה רבי שלומק'א וסובב ביתי הכנסת שברובע עד שהגיע לביהכ"נ של רבינו האור החיים ובשומעו תפילתו הנרגשת של מרן רבינו הרש"ן נענה בקורת רוח ואמר: "אכן זהו הקול הנעים ששמעתי מגן עדן".

עוד סיפר הרה"ק מרן רבינו הרמ"מ זיע"א מעשה פלא שאירע עמו בילדותו: פעם כשהייתי מהחידער עם קבוצת חברים, לפתע התנפלו עלינו מורעים ערביים, חברי רצו והתמזרו לכל עבר, ורק אני שהייתי ילד צנוע וחלש לא הייתי מסוגל לרוץ מזה נשארתי יחיד, הבריונים הערבים התקדמו אלי כדי לבצע בי את זממם ולרוצחני נפש, במנוסתו תלפתי ליד ביהכ"נ "אור החיים" ה"ל ולפתע עלה בדעתי לנסות ולהסתתר בו, חמקתי לשם ונעלמתי מפני עיניהם הרצחניות, הרשעים המרצחים חיפשוני ולא מצאוני, וכך היתה לי נפשי לשלל ביוצאי זכוכות קדושת רבינו האור החיים הק' השוררת במקום ניצלתו ממוות ודאי. סיים.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

כשהמלך בשדה

המלך מו"ה ית"ש לאזט זיך אראפ באלו הזמנים הקשים כביכול ומטייל בינותינו

זכה שנעצרה המגיפה על ידו ונמשכו בזכות זה רחמים וחסדים עליו ועכ"ל, עד שכביכול השי"ת מודה לו על מה שעשה מאחר וגרם להמתקה גדולה ורחמים על כל כלל ישראל.

וממילא הגם שאין לנו שום השגה בדרגותיו של פינחס, אך מהכלל יש לנו ללמוד א מוסר בפשטות צו

שטייגען שאם הוא היה כזה קודש קדשים בכל איבריו וגידיו, גם לנו יש להתרומם מעט ולהתעלות לאבינו שבשמים ולקדש ולטהר רמ"ח איבריו להתקרב לאבינו שבשמים, וכבר אמרו ז"ל פינחס זה אלי הנביא ואלי מקרב את הגאולה שלימה - יבוא אלי ויבשרנו יבוא עם משיח צדקנו, והשי"ת יעזור שביזכות פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וכל הצדיקי אמת שכבר יפעלו ויקרבו ותבוא הגאולה השלימה, השי"ת יעזור שנוכה לשוב בתשובה באמת מאהבה אויף א זיסע אופן אויף אייביג וישפיע על כולנו קדושה וטהרה, ויתן לכולנו להתקרב לתורה ויר"ש ומידות טובות.

ונתבונן נא מה שכתב החפץ חיים זי"ע שכיודע חורבן בית המקדש היה בגלל שנאת חינוס, א"כ נמצא שאהבת חינוס ואהדות הוא שיכנה את בית המקדש, ואפי' אם רק יהיה שעה אחת זו הבחינה בכללות ופרטות כבר נוכה לגאולה השלימה ולשעה אחת זו מחכים ומצפים כבר אלפי שנים, וממילא כמה יש לנו להתחזק באהבת חינוס כל אחד בעצמו וגם שישפיע על אחרים, וע"י אהבת חינוס נוכה שהג' שבועות אלו יתהפכו מיגון לשמחה ומאבאל לימים טובים,

והנה עוד יש דיוק בתורה שבה הכל מדויק ונדרש עד בלי סוף, שהנה תחילת פרשת בלק אינה פסוק א' של זה הפרק אלא פסוק ב', ולכא"ו למה לא החל בפסוק א' אלא שרחמנא ליצילן בהיות שהתורה הק' מתחלת אם בלק בן צפור ובלעם בן בעור וכל העמלקים ימש"ו אויף אייביג, לכן הם אינם פסוק א' אלא הא' והראשית הם בני ישראל שעממם תחילת הפרק עוד בפרשה הקודמת, ועכשיו שרוצים לספר מענין בלק ובלעם אז המשיך לפסוק ב' עם בלק, אך ראשית הכל והחשוב ביותר אלו ישראל שהם אל"ף, ואח"כ כל אלו העמלקים ימח שמם אויף אייביג.

השם יתברך ברוב רחמיו ישמח את כולם וישמור את כל כלל ישראל בכל העולם ובכל מקום שהם, אויף א זיסע אופן אויף אייביג, השי"ת ירחם שכולנו זאלן שטייגען בתורה ויר"ש ומידות טובות בשמחה עבדו את ה' בשמחה בואו לפנינו ברננה, ויתן לכולם רפואות השלימות הגוף והנפש, חיי בני מזוני רויחי בגו"ר בכללות ופרטות, רפואות שלימות ברכות שלימות וישועות שלימות בגו"ר, תורה וגדולה במקום אחד ויתן לכולנו רפואה שלימה וישועה שלימה ושמחה שלימה ובנין בית המקדש שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

כ"ק מרן אדמו"ר דביה"ק הרמ"מ זיע"א היה אומר, על מה שדרשו חז"ל (במדבר פרשה יט, יד) את הפסוק (שמות לד, י) "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה - בישראל לא קם, אבל באמונת העולם קם", זה בלעם הרשע, כי ידועים דברי הוזה"ק "איתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא ובכל נפשא ונפשא", שכל יהודי יש לו ניצוץ מנשמתו של משה רבינו, אמנם הבחינה ניתנת בידי אם יקבל את חלק הקדושה ממושה רבינו או ח"ו מהצד השני של בלעם הרשע.

טרם כל שיח עוד לפני שנדבר מענייני הפרשה פתח דברינו יאיר מעצם מעלת הזמן שאנו אווזים בו שהנה הרי קריבים להם ימי שלושת השבועות שעליהם מובאים מאמרים מבעל עבודת ישראל מקוויניץ ומהרבה צדיקים שאלו שלושת השבועות מסוגלים ביותר להתקרב אל אבינו שבשמים ויכולים לפעול כל טוב וישועות וגאולה שלימה, וכמו שמרומנו בפסוק "כל רודפי השיגוה בין

המצרים" היינו כל רודפי שכל הרודף אחריו ית"ש כדי לשוב ולהתקרב אליו והרוצה לישועות אזי השיגוה בין המצרים יכולים לזכות לזה בימי בין המצרים.

ומובא בנעם אלימלך שכשהמלך בעירו ביושבו על כסא מלכותו קשה מאוד להגיע אליו, אך כשהמלך בשדה הולך לדרך הרי כל אחד יכול להתקרב ולהגיע אל המלך בכבודו ובעצמו און פועל'ן אלעם גוט, ובדריי וואכען זה היה הזמן של החורבן ויצא מבט ציון כל הדרה, הרי המלך ית"ש לאזט זיך אראפ באלו הזמנים הקשים כביכול ומטייל בינותינו, אשר על כן כל אחד יכול בניקל ובקלות יתירה להתקרב אליו יתברך, והרי ה' יתברך הכל יכול וברגע אחד יכול לפעול לנו ולכל ישראל כל הישועות עם ביאת משיח צדקנו עכשיו ממש, ולכן אנו מקוים ומצפים שאכן בעז"ה ובס"ד יעזור ה' ותיכף יכניסנו לבית המקדש בקרוב בימינו, ושנשמע ונתבשר בשורות טובות, בשורות טובות אמיתיות מיט אסאך גולדענע רענדליך.

ועתה נדבר בס"ד מהפרשה שלנו, שהנה בפרשתנו פרשת בלק (יח, ג) ויקח רומח בידו ובוה הרג וכו', והנה פשטות רומח זה חרב וא"כ יש לדקדק שהרי בתוה"ק כידוע כל תיבה ותיבה מדויקת בתכלית הדקדוק וא"כ בדווקא נכתב רומח ולא חרב וצריך ביאור טעם השינוי,

ויתכן אמנם שאכן היה צריך לומר חרב ועכ"ז נכתב רומח, ולכן יש לפרש שהתורה הק' באה לרמוז לנו א גולדיגע פשט, רומח אתון רמ"ח, ולרמוז אתה שכיודע רמ"ח איברים של האדם מכוונים לעומת רמ"ח מצוות עשה, וע"י שמקיימם כהוגן זוכה לזכך כל הרמ"ח איברים שלו, וכמו"כ להיפך נמי ע"י שמוזכר איבריו בעמל העבודה זוכה שיאירו בו בגופו ובנשמתו כל הרמ"ח מצוות עשה כהוגן ובבחינת (אבות ד, א) איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה באה תוה"ק ללמדנו דמה שפינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן כ"כ הצליח בפעולתו הזאת עד שהשי"ת שמח כ"כ ממעשיו ושלח לו א גרים, וכמש"כ בתוה"ק לכן הנני נותן לו את בריתי שלום, עד שהשי"ת מוסר לו א שכוייח שדבר כזה לא מצינו בכל התורה כולה שהקב"ה הבוכ"ע מודה לילוד א' בשר ודם כ"כ על פעלו, א"כ במה זכה עד כדי כך,

אלא מאחר ועשה זאת מיט אזא געולדיגע שלימות עד שלא היה אצלו שום פני, וכולו ה' קודש קדשים לשם שמים ובערה אצלו אש קודש להשי"ת והוא ביטל וביער את כל המינופות והגרבו, עד שלא נשאר שום רושם והיה מוכרח שיתבטל המגיפה וכמו שכ' ותעצר המגיפה לפני ישראל.

ולזה כתבה תוה"ק ויקח רומח בידו ע"ש רמ"ח איברים שזיכך עם רמ"ח מ"ע כנ"ל, ללמדנו שע"י זכה לכל הנ"ל, שזיכך אותם כ"כ עד שהוא היה בעה"ב על רמ"ח איבריו וקידשם וטיהרם, ממילא ע"י ה' יכול להגיע לכזו אש קודש ושלימות ולקדש שם שמים מיט אזא אמת, ולכן היה גיבור בידיו והיה כולו קודש ממילא לכן

העקשן יצליח

מפ"ק ב"ק מרן אדמו"ר רבינו
הקוה"ט זצ"ל

שראה אסורה רשע מיקרי
ורשעים בחייהן קרויים מתים, לכן
שמשון שהלך אחר עיניו נקרו
פלשתים את עיניו שגם סומא
חשוב כמת בחי' מידה כנגד מידה,

כבר נודע בשערים המצויינים
בהלכה יקר תפארת גדולתו
של פירושו המתוק של מרן
רבינו זי"ע"א מתוך האור וטוב
לעינינו עה"פ **"נאם שומע
אמרי אל אשר מחזהו שדי יחזה
נפל וגלוי עינינו"**, שאפי' מי
שהוא ברום המדרגה שהוא
**שומע אמרי אל וגם מחזהו שדי
יחזה**, עכ"ז יכול חלילה ליפול
מכל מדרגותיו ח"ו אם הוא
"גלוי עינינו", שלא שומר
עיניו בקדושה וטהרה כראוי
לא להסתכל מזה שאסרה
רחמנא ומה שאין ממונ תועלת
לעבודתו יתברך שמו כראוי, כי

באמת כל היהדות תלויה בזה ששם אחיות יצה"ר
כאמרם ז"ל אין היצר שולט אלא במה שענינו
רואה, ורק אם נכשל בראה אסורה ח"ו אז כוחו
להכשיל האדם ח"ו בחי' עינא וליבא תרי סרסורי
עבירה שלכן ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם, כי עין רואה ולב חומד וכלי המעשה
גומרים, ולכן האריכו למועצותם בספרים הקדושים
לבאר כי הסתכלות אסורה היא מעיקר הדיו ולא
חומרא או חסידות לחוד בעלמא, וכבר נודעו
מכמה סיפורים ממרן רבינו הק' זי"ע"א איך שמר
את עיניו במס"נ ועקשנות דקדושה גם כשהיה
אצל אחים תועים ועלתה בידו וכמו שאיתא
מהגר"א הק' ז"ל: **"העקשן יצליח"**.
זה יש לרמז אי איכא דרכא אחרינא והולך היכן

ובזה יל"פ מ"ש **(תהילים):** "כי
יראה חכמים ימותו", הם החכמים
בעיניהם שהם אינם בעלי ענוה
וממילא גם עושים התחכמויות
בעיניהם להסתכל מה שאסור ח"ו
ולא נוהגים כאזהרת חז"ל אל תהיה
חכם בעיניך שפירשו בזה שלא
תעשה חכמות עם עיניך, וכיון
שהוא כן חכם בעיניו ולא שומרם
כראוי לכן חכמים כאלו שהם,
יראה, היכן שרוצים ח"ו אז הם בחי'
ימותו רשעים בחייהם קרויין מתים
ח"ו.

על האוה"ח הק' – מאוצ"ק של מרן רבינו שליט"א

המשך מעמ' ד'

כלל ישראל, וכיון שכח התולדה של האוה"ח גנוז בספרו הק', לכן הלימוד בספר מסוגל לבנים זכרים.

הנה ידוע שהרבה צדיקים עוררו מאוד על הענין להיזהר מאוד על קדושת התפילין, יש ענין גדול מאוד שלא לדבר שיחת
חולין עם תפילין, ובענין זה יש סיפור נפלא מהאוה"ח הק'. ומעשה שהיה כך היה, קודם פטירתו של האוה"ח הק', נכנסה
אליו הרבנית ואמרה מה יהיה אחר פטירתו איך תתקיים, כי העניות היתה גדולה, והיא תשאר בעירום ובהוסר כל ולא יהיה
לה אפי' פת לאכול. השיב לה האוה"ח הק' שלא תדאג, כי אחר פטירתו יבוא עשיר גדול וירכוש את התפילין שלו בהון
רב, אבל תעשה עמו תנאי שלא ידבר כשהוא מלוכב בתפילין, הוא היה עשיר ובר דעת, וקנה את התפילין בהון רב, ומזה
היה לה פרינסה למשך כל ימי חייה. וכשהעבירה את התפילין לרשות הגביר, אמרה לו את התנאי שהאוה"ח הק' ציוה קודם
פטירתו. ואכן הגביר נטל את התפילין, וכשהניחם הרגיש אור גדול ונפלא, ונזהר מאוד שלא לדבר שום שיחת חולין
בשעה שהיה מעוטר בתפילין.

אבל היצה"ר אינו מניח מנוחה דח"ל, והוא מבבל את המוחות, ופ"א נודמן לו מסחר גדול [כמו שאומרים א שלימו"לדיגע
מסחר] כשהיה מעוטר בתפילין של אוה"ח, ונפלט מפיו איזה דיבורים באותו ענין כשהוא מעוטר בתפילין, ותיכף התחרט
וחשב איך מה עשיתי, הלא שילמתי הון רב על התפילין הללו, וכעת נכשלת ודיברתי עמהם דיבור חול, אבל מייד הרגיש
שהאור גדול נעלם ממנו, ואינו מרגיש כלום בשעה שמלוכב בתפילין, ונתן את התפילין לבדיקה, ונוכחו לדעת,
שהאותיות פורחות לגמרי והקלף היה ריק לגמרי.

אין לנו השגה ואין אנו יכולים להשיג את קדושתו של האוה"ח הק', וכל דברינו הם רק מקופיא, וי"ל האוה"ח הק' היה
קודש קדשים ומי ידמה לו ומי ישווה לו, והתפילין שלו היו קדושות מאוד, ואותו גביר אף ששילם בעד התפילין הון רב
לא היה ראוי להניחם, אף שהיה יהודי כשר והגון, אבל לא במדרגה שיתעטר בתפילין של האוה"ח הק', ולכן האוה"ח הק'
השפיע עליו אור גדול כדי שיהיה במדרגה להתעטר בתפילין של האוה"ח הק', ואולם כל זמן שלא דיבר בתפילין היה ראוי
לכך שהאוה"ח ישיפיע עליו שפע קודש ואור גדול כזה כפי מדרגתו וכפי בחינתו, אבל כשידיבר שיחת חולין בתפילין נעלם
ממנו האור גדול, וכביכול נפסקה ההשפעה של האוה"ח הק'.

ומסיפור זה יש להתעורר עד כמה צריך להיזהר על קדושת התפילין שלא לדבר שום דיבור חול בשעה שמעוטרים
בתפילין. וידוע על הרבה צדיקים שהיו פוקדים על בחורים קודם הבר מצוה שיוכרו להיזהר מאוד שלא לדבר שום שיחה
בטלה בשעה שמעוטרים בתפילין, וכן מסופר על הרה"ק מהר"א מבעלזא זי"ע ועוד.

כבר הזכרנו לעיל אודות נסיעותיו שערך האוה"ח לפקוד את קברי הצדיקים, ועוד טרם שהגיע לירושלים עיה"ק נסע
לקברי הצדיקים בגליל, בצפת ובטבריה וכו', וגם בירושלים היה מתפלל על קברי הצדיקים, על ישועת ישראל בכללות
ובפרטות, ועל הגאולה שלמה ועל בנין ביהמ"ק. ונודאות מסופר על רבינו האור החיים הקדוש זי"ע כשעלה לאתרא
קדישא מירון, וכבר בתחתית ההר לא הצליח להחזיק את עצמו מרוב שמים שהיתה בו, וירד מהחמור והשליך א"ע
על הארץ. וקרא בקול גדול מרוב התרגשות ויראת שמים, וכך טיפס כשהוא מהלך על ידיו ועל רגליו, וכל הדרך היה קורא
ואומר 'היכן אני השפל נכנס למקום אש להבת שלהבת, קודשא בריך הוא וכל פמליא של מעלה הכא, וכל נשמות
הצדיקים שמה', וכך ביראת שמים והתרגשות דקדושה עלה למירון. וכאשר נכנס למערה כבר נתהפך לפניו שמחות
בשמה גדולה. ואי אפשר להשיג את עוצם קדושתו של האוה"ח הק', שהבעש"ט הק' השתוקק לראותו. ואין לנו השגה
בקדושתו של הבעש"ט הק' ואין לנו השגה בקדושתו של האוה"ח הק', וזאת הצדיקים יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

ויעזור השי"ת מען זאל האבן גע'פועל'ט אלעס גוט'ס, וזכות הרה"ק בעל האור החיים הק' רבינו חיים בן עטר ב"ר משה
זי"ע, וזכות כל הצדיק אמת יגן בעדינו, וירחם השי"ת ברוב רחמי שיהפוך את הג' השבועות של בין המצרים לימים
טובים, ויעזור השי"ת שנוכה בולנו לאמונה שלמה ופשוטה, אמונה בבורא כל העולמים, ויאמינו בה' ובמשה עבדו, ואמונה
בכל צדיקי אמת, וגם בך יאמינו לעולם, והבוטח בה' חסד יסובבנו. ויעזור השי"ת וירחם שנוכה בולנו לשוב בתשובה
שלמה באמת ומאבה, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ונוכה להתעלות בהתמדת התורה ויר"ש
ומידות טובות, וקיום התורה והמצוות, תורה ועבודה וגמ"ח כראוי, מיט א' גוונטע אידישע שמחה שטענדיג, כי כל עבודת
ה' צריך להיות בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה.

והשי"ת ברוב רחמנותו ישפיע עלינו ועל כל ישראל בכללות ובפרטות, פרנסה טובה בהרחבה גדולה, פרנסה טובה נקיה
וקלה בגשמיות וברוחניות, תורה וגדולה במקום אחד, ויעזור השי"ת ויתן לכולנו חיי בני מזוני ריחוי ואריכי, וזה כלל גדול
המרומז במשנה ומכלל לאו אתה שומע הן, אם יש קמה יש תורה, אידישע פרנסות איז רוחניות, ויעזור השי"ת וישפיע
שפע רב בגשמיות וברוחניות, והשי"ת ברוב רחמנותו ישמח את כל הלבבות הנשברים שבישראל,

ויעזור השי"ת וירחם על כל ישראל הדרים בארה"ק בכללות ובפרטות, ועל כל ישראל בכל מקומות מושבותיהם בכללות
ובפרטות, ויזכו לבריאות השלימות בריאות הגוף ובריאות הנפש, ויעזור השי"ת וישפיע עלינו ועל כל ישראל רפואה
שלימה וישועה שלימה ושמחה בגשמיות וברוחניות, וגאולה שלמה בבנין ביהמ"ק אויף א' זיסן לעכטיג אויף אויף
אייביג.

סיפורי צדיקים

המשך מעמ' ד'

סיפור מעשה שהיה ביהודי אחד
שעבד בביתו של פריץ ונקלע לקשיים
כספיים. מה עשה? הלך ומכר חבית
של יי"ש ישן נושן שעמדה במרתפו
של הפריץ מזה שנים רבות, יי"ש
שהצטלל והשביח משנה לשנה, והיה
חשוב עד מאד בעיני הפריץ.

פעם ירד הפריץ למרתף והרגיש
בחסרונה של החבית. החשד נפל על
היהודי והפריץ פנה אליו והזהירו אם
לא יחזיר את החבית תוך שבוע, הוא
יהרוג אותו ואת אשתו.

מיהר היהודי אל הבעל שם טוב
בבכי וקבל על אדונו: "מישהו גנב
ממנו את החבית והוא מאיים להרוג
אותי ואת אשתי אם לא אחזיר
אותה". צעק עליו הבעש"ט: "הלא
אתה עצמך גנבת את החבית". ענה
היהודי: "ואם עשיתי זאת, האם
מחוייב אני מיתה עם רעייתי?!"
התעמק מרן הבעש"ט במחשבותיו
הקדושות וענה: "אם תבטיח לי שלא
תשוב לעשות כן לעולם, אתפלל
עבורך. אבל עליך לזכור: אף פעם
בחיך לא תחזור על כך". האיש
הבטיח והבעש"ט פעל שהפריץ שכח
מכל העניין.

סיים הרב מבוקבסק ואמר: "הרי לנו
שהבעל שם טוב הקדוש מחל ליהודי
על כשלונו, היתכן אפוא שהרבי לא
ימחול ליהודי כה יקר וחשוב כר'
קלמן, שפחדו וחששותיו העבירוהו
על דעתו והוא הצית את שדותיו?!"

הרבי הק' משינאווא נשאר לשבת על
כסאו כשהוא נרעש, התעמק
במחשבותיו ולבסוף ענה: "יהי כן,
אלך בדרכו של הבעל שם טוב
הקדוש. אם ר' קלמן יקבל על עצמו
שלא יעשה כן עוד לעולם – אפילו
במצב של לחץ נורא, או אז יעזרהו
הקב"ה בפעם הזו"...

שב הרב מביקובסק לביתו ומסר לר'
קלמן את תוכן השיחה. ר' קלמן
קיבל על עצמו שלא יעשה כן עוד
לעולם בשום פנים ואופן ובכל מצב
שהוא. כעבור שבוע ימים נערך
המשפט, ולהפתעת הכל פסל
השופט את הוכחות התביעה ודחה
את טענותיה, והורה לשלם לר' קלמן
את מלא סכום הפיצויים. השקיע ר'
קלמן את הכסף בעסקיו, שהתחילו
לשגשג ולהצליח כבתחילה, שב
לעושרו כבראשונה והמשיך לעסוק
בפעולות צדקה וחסד והחזקת תורה
כל ימי חייו.
**(במשנת הפרשה, מתוך ספר רבנו הק'
משינאווא).**

שבעה עשר בתמוז

חמש פורעניות באותו היום חמשה דברים רעים אירעו בשבעה עשר בתמוז: נשתברו הלוחות הראשונות, ברדת משה מן ההר וראה את העגל והמחולות, כמפורש בתורה וזה היה ב"ז בתמוז בוטל התמיד מלהקריב בבית ראשון, הובקעה העיר, בחורבן בית שני: שרף אפוסטמוס הרשע את התורה, הועמד צלם בהיכל:

נשתברו הלוחות בשעה שנתן לו הקדוש ברוך הוא למשה את הלוחות, היו נושאין את עצמם: כיון שירד וקרב אל המזבח ראה את העגל, פרט אותו הכתב מעליו, וכללם על ידיו של משה. מיד – ויחר אף משה וישלך מידיו, שבר הלוחות, כיצד, בזמן שעלה ונטקל וירד, שמח שמחה גדולה. כיון שסרתו ישראל, אמר, אם אני נותן להם – יתברר כי עברו על המצוות התמורות ויהיו חייבים מיתה לשמים, שכן כתוב בהם (שמות כ): לא יהיה לך – חזר לאחוריו.

וראוהו דוקנים ורצו אחריה, אחז משה בראש הלוחות והן אחוז בראשו, וזקן כחול של משה יורד מכותן של שבעים זקנים, כמו שנאמר (דברים לד): ולכל היום החזקה. נסתכל משה בלוחות וראה הכתב שבהן שפור, וכבדו על ידי משה ופלו מידיו ונשתברו. אחריה אמר: לא עבר, עד שאומר לו מפי הגבורה אשר עברת (שמות לד) – אמר לו יישר כתר עשברת...

בוטל התמיד ביום חורבן הבית הראשון היה מעשה, שבתשעה לתמוז נבקעה חומת ירושלים ופרצו האויבים לתוך העיר ועשו בה שמות, אבל להיכל ה' לא יכלו להכנס, כי התבצרו בו הכהנים ועשו שם עבודת האלקים עד ליום ז' באב, ואולם כבשים להקרבת התמידים בכל יום, וסרו להם מיום ז' בתמוז, שלעולם היו בעזרה כבשים מבוקרים ממונים כדי הקרבה מוכנים ארבעה ימים מראש, מיום ז' בתמוז ואילך שחדו את החילות שצרו עליהם מבחוץ, לשלול להם כסף וזהב, והם העלו להם כבשים, וכן היו עושים עד יום שבעה עשר בתמוז, וכדיאית בירושלמי מעשה דומה שהיה גם ביום הבית השני.

הובקעה העיר זה היה מעשה בחורבן בית שני שחומת ירושלים נבקעה ב"ז בתמוז וישיסו ויחלחלו פרצו אליה, ואילו בחורבן הבית הראשון שבים צדקיהו המלך, כתוב (ירמיה נב) בחדש הרביעי בתשעה לחדש אלקים עד ליום בעיר ולא היה להם לחם לעם הארץ, ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה ונא'.

בירושלמי אמר, שגם בחורבן בית ראשון הובקעה העיר ב"ז בתמוז אלא שספני שחרת האיומות שהיו אז, ונתקלקלה להם החשבונות וחשבו כי היה הדבר בתשעה בתמוז.

ואף על פי שהקדוש ברוך הוא ידע והנביא ידע, הוא כתב ביד הנביא ירמיהו בתשעה לחדש כפי עסבר העם, כדי להראות שכביכול עטם הוא גבול, וכביכול, אפילו חשבונותיו שלו נתקלקלו, מה שאין הפה יכול לדבר אלא האזון יכולה לשמוע.

משל 'למלך שהיה יושב ומחשב חשבונות, באו ואמרו לו: נשבע בנך ונתקלקלו חשבונותי, אמר, יעשה זה ראש לחשבונות, מתוך טרדותם עטו בחשבונם, ולא רצה הפסוק לשנות מכונו שהיו סבורים.

שרף אפוסטמוס את התורה מאמר זה שנזכר במשנה אף פרטיו ידועים מן המקורות הראשונים, בירושלמי רק נזכר: 'היכן שפרה, ר' אחא אומר: במעברות של לוד; ורבנן אומרים: במעברות של טרולוס.

ואחרי הפורענות הזאת (כשעשרת אלפים איש נהרגו בהר הבית בגלל חומתם שנגרמה על ידי הרומאים) קמה מבוכה חדשה בגלל מעשה שזו, כי בדרך המלך על ידי חורן הנפסול שודדים על כבודת ספספוס, אחד מעבדי הקיסר, ובזזו את כולה, קומנסו שלה את אנשי צבאו אל הכפרים הסמוכים לנקום השוד וצוה לאסור את ישוביהם ולהביאם אליה, כי מצא בהם עוון שלא רדפו את השודדים לחפשי, ואחד טאניה הצבא תפס את ספר התורה הקדושה באחד הכפרים, וקער אותו והשליכו באש, מכל העברים חרדו היהודים, כאילו היה כל ארצם לגנדם למאכלת אש.

לבשוהו הראשונה נתקע כולם ברוח קנאתם הרבה לקדשיהם, וכחצים עפים מכלי קלע, רצו אל קיסריה לחלות את פני קומנסו. לביט ימנע את מעשה נקמתו, באיש אשר הרבה לחרף את אלקיהם ואת תורתם. הנציב הבין כי לא תשקוט סערת העם עד אשר יפס את רוחו, ועל כן גזר להביא את איש הצבא ולהעלות אותו לגרודם, בין המערכת המתחלפים עליו, והיהודים שבו אל עריהם, ובית חורון בן המעבר מלוד לירושלים היא.

לפי העשרה זו היה אותו מעשה ב"ז בתמוז כמה שנים קודם החורבן השני, ונתחלף שם ספספוס באפוסטמוס, וחילופי שם כאלה מצויים רבים, ואחרים שמיחסים מנשה זה לאנונימוס אפוסטמוס, שסופר עליו ועל אנשיו: 'ספרי התורה אשר מצאו, קרעו ושרפו באש'. וכן נאמר בענין זה העשרות אחרות.

הגה"ק רבינו האוה"ח הק'

מאוצר קדשו של כ"ק מרן רבינו שליט"א חלק ב'

אנו מדברים הרבה מצדיקים אמת, אף שאין לנו השגה ואין אנו יכולים להשיג את מעלתם וקדושתם של צדיקי אמת הקודמים, והכל ענינים רמים ונשגבים עד למאוד, ירחם המרחם עלי ועל כל ישראל, ואולם מכל מעשי הצדיקים צריך להתעורר להתשובה ולמעשים טובים, וצריך לעשות חשבון הנפש שאם הצדיק היה גדול כ"ב, א"ב בודאי צריכים אנו להתחזק לעשות תשובה עכ"פ בפשטות, ולעסוק בתורה וביראת שמים, ותורה ועבודה וגמ"ח, ואדרבה לפעמים שיומעים סיפורים מצדיקים שאין לנו שום שייכות לזה ואין לנו שום השגה בזה, אבל מהכל צריך ללמוד מוסר בפשטות, ומכל דבר יש שייכות הלנו, ועלינו ללמוד מוסר ולהתעלות. ויש מאמר מהחזו"א זצ"ל ואולי אמר כן על עצמו, שהתעלות הגדולה ביותר אפשר לשמוע ממעשי צדיקים, וכמוכן שזה דק אם שיומעים את הסיפור באופן הנכון וברצון ללמוד מדרכי הצדיק להתחזק בתורה וביר"ש.

*

בשנים שיעה"ק ירושלים היתה תחת שליטת הערבים הרוצחים האזורים ימ"ש, חיללו הערבים מאוד את קדושת הר הזיתים וסללו דרך באמצע ההר רח"ל, ובגודל רשעותם והוצפתם ביוז הרבה את הקברים שהיו שם, וגם ניפצו מצבות רבות. אבל כשרצו להתקרב לציון קדשו של האוה"ח הק' אזי הרקב הטרעקטא"ד שהרס את הקברים התהפך והערבי שישב עליו מת, והשבו אולי מקרה הוא, ולמחרת היום בא ערבי אחר עם טרעקטא"ד להרוס את הקברים ושוב גם הטרעקטא"ד הזה התהפך והערבי מת, ואחר כמה פעמים הבינו שהלא דבר הוא, והוא עסק מר עבוס, והוכרחו להפסיק, ויש בסיפור זה כמה גירסאות, אבל עכ"פ זה ברור שיד הרשעים לא שלטה לחלל את ציון קדשו של האוה"ח הק'.

*

ביומא הדילולא קדישא של האוה"ח הק' הוא א' מהנסיעות הגדולות ביותר בארה"ק, ואלפים רבים עולים לציונו הק' לשפוך שיה ולעורר רחמי שמים ולהיפקד בדבר ישועה ורחמים, ובפרט ביומא הדילולא קדישא שממש כל שעות היום והלילה מתפללים שם, והרי יהודים הם אוהבי חסד, ונותנים שמה משקאות קרים להבאים להתפלל שם, כי בימי תמוז החום גדול ולכן מנעימים להבאים להתפלל שם. ורבים נוהגים להיות ערים במשך כל הלילה ולעסוק בלימוד ספרו הק'.

ואולם אף כשולומדים בספה"ק אור החיים הק', צריך לדעת שדבריו עמוק עד מאוד, ואין לנו השגה ואין אנו יכולים להשיג את דבריו הק'. ועד כמה שלומדים וסבורים שמבינים את מוונתו אין זה אפי' התחלת הבנת דבריו הק', כי כולו קודש קדשים.

לימוד הספר אוה"ח הק' מסוגל לישועות גדולות, ויש הרבה שהולכים על ציונו הק' ומקבלים ע"ע ללמוד בקביעות בספר האוה"ח הק' ובזכות זה זכו לישועות נפלאות. וצדיקים אמרו שהאוה"ח הק' הכניס את כל כוהו בספר הקדוש. וצדיקים אמרו שלימוד הספה"ק הוא גם סגולה להיושע בבנים ולכל הישועות. וכן אמר זקיה"ק הרבי זי"ע בשם צדיקים, שכשם שבימים הקדמונים לימוד האוה"ח הק' אפי' באמירת התיבות בעלמא וללא הבנה הוא סגולה לזיומן הנשמה ותיקון הנשמה, כמז"כ לימוד הספה"ק אור החיים אפי' באמירה בעלמא וללא הבנה, או בהבנה מועטת, שהרי קשה להבין את עומק דבריו הק', ואפי' שמבינים מעט את דבריו ואין מבינים לגמרי את דבריו, מ"מ עצם האמירה כבר מוזק ומקדש ומטהר ועי"ז זוכים לתיקונים גדולים ונפלאים.

*

יש מאמר צדיקים הקודמים, שלימוד אוה"ח הק' מסוגל לבנים, היות שהוא לא זכה לבנים, הרי תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים, ונמצא שכל כח ההולדה שלו הכניס בספר אוה"ח הק', ולכן לימוד בספר מסוגל שיומו להיושע בבנים.

והנה בענין זה שלא היה לאוה"ח הק' בנים, יש בזה כמה גירסאות, והאדמו"ר הריי"ץ מליובאוויטש זי"ע אמר שמקובל אצלו, שרק בנים זכרים לא היו לו אבל היה לו בנות, ויש אצלו בקבלה גם שהאוה"ח למד עם בנותיו תורה. אבל בדרך כלל הקבלה הרווחת בעולם הוא שלא היה לו לא בנים ולא בנות רח"ל.

ואמנם זה ברור היה הרבי של כלל ישראל והאב של כלל ישראל, וכל כלל ישראל נחשבים כבניו, והשפיע את כח התולדה שלו על כל ישראל בכללות ובפרטות שכולם נחשבים בניו, ואח"ל (סנהדרין יט, ב) של המלמד את בן חבירו תורה כאילו ילדו, והרי הוא למד תורה עם כלל ישראל, כי היה לו ישיבות וגם הספרים הק' שחיבר, ועי"ז השפיע תורה על כל ישראל, וע"כ מקובל שכל כלל ישראל נחשבים כבניו. ואפי' לפי הגירסא שהיה לו בנות, אבל בנים לא היו לו, ואף שכל ישראל חשופים בין בנים ובין בנות, אבל מ"מ הרי מבחר הבריאה הם בנים, שע"ז מברכים שלא עשני אשה, כי קיום התורה והמצוות בשלימות, הוא ע"י בנים זכרים שחייבים בכל התורה והמצוות, ושעל כן שמהם יוחד בלידת בן זכר מאשר לידת בת, מפני עבודת ה' שהבן יקיים בשלימות, והשמהה היא שיוכל לקיים את המצוה ושננתם לבניו.

וכיון שהאוה"ח הק' רצה ג"כ לקיים מצות ושננתם לבניו בשלימות, לכן קיים את המצוה ע"י שלימד תורה את הבנים בעמ"ב

הילולא דצדיקא

י"ד תמוז – רבי יעקב יצחק ב"ר יהודה לייב דודרמן ר"י נר ישראל מבלטימור (תשנ"ו)

רבי יוסף די טרדני – המהרי"ט ב"ר משה (שצ"ט)
רבי שמואל הכהן שאטין ה'מהרש"ר" ב"ר יוסף יוזפא (תע"ט)
רבי פינחס שפירא ב"ר משה מסלאוויטא – בוז"צ כתב היא"צ בט"ז חשוון (תרכ"ד)

רבי יצחק אייזיק דאזענבוים מוזטשקא [מלפנים אב"ד וואשקוביץ] ב"ר איתמר מנדבורנא (תש"ס)

רבינו חיים ב"ר משה ו' עטר ב' האור החיים וראשון לציון הק' (תק"ג)
רבי אריה לייב ב"ר אשר ב' שאגת אריה ממין (תקמ"ה ו"א תקס"ה)
רבי אלעזר מריישא ב"ר אלימלך מרודניק ב' משנה למלך (תר"ע)
רבי ארי' לייבוש האלברשטאט מטארניגראד דיין בפשעמישל ב"ר שמהה, אבי הד"ח מצאנא (תקצ"א)

רבי יעקב משה סאפיר ב"ר אליעזר צבי מקאמאנא (תרפ"ט)
רבי משה אייכנשטיין ב"ר דב בעריש מווערצקי האלפי מנשה עה"ת והתן עטרת משה מדויקוב (תרצ"ב)

רבי עמרם בלוי ב"ר שלמה יצחק (תשל"ד)
רבי דוד משה ב"ר אליעזר זאב רוצנבוים מקרעטשנף רחובות (תשכ"ט)

רבי אברהם יהושע השל ב"ר יצחק מאיר מקופישניץ (תשכ"ז)
רבי אברהם ב"ר יהודה לייב – משכיל לאיתן (תת"ח)

רבי צבי יהודה סגל הורוויץ ב"ר משה שמעון אב"ד באניא (תרצ"א)
רבי יוסף ב"ר מרדכי לייב וואלד אב"ד העלמנץ תל' הד"ח מצאנא וקול ארי מומאד (תרס"ז)

י"ז תמוז – רבי יצחק ב"ר יהודה הכהן רפפורט ב' בתי כהונה (תקס"ז)

רבי יהודה מטויליטולה ה"ד בן רבינו אשר – הרא"ש (קנ"א)

רבי יצחק ב"ר יהודה הכהן ראפפורט – בתי כהונה (תקס"א)

רבי משה אפרים אשכנזי מסנעטין וקאליש ב"ר מרדכי – תל' קדושת לוי ורמ"ל מסאטוב (תקצ"א)

רבי חיים צבי ב"ר דוד יהודה מאנהיימער מאונגאר ב' עין הבדולה ותל' ההת"ס (תרמ"ז)

רבי יצחק צבי בערענפעלד אב"ד חוג הת"ס ב"ר שמואל יהודה ה"ד – סופר המלך (תשנ"ח)

רבי מרדכי אריה לייב ווינקלער אב"ד מאדא – הותן מהרי"ץ דושינסקיא (תרצ"ב)

רבי עזריאל באדנער רב זמ"צ דק"ק ביסרדויץ – תל' הדברי יחזקאל משינאווא (תרצ"א)

רבי יעקב יוסף ב"ר יצחק אייזיק הרמן ב' הכל לאדון הכל (תשכ"ז)

רבי שמואל הכהן שאטין מדרמשטט ב"ר יוסף יוזפא הכהן ב' כוס הישועות (תע"ט) רבי דוד

ב"ר יצחק הלוי, אחי האור פני משה מפשעווערעס (תקס"ב)

רבי משה דוד מטולטשווא צפת ב"ר אשר אשכנזי הותן הייטב לב (תרס"ז)

רבי יהודה לייב הלוי עד"ל אב"ד סלאנימא ב"ר משה – אפיקי יהודה (תקמ"ה)

רבי יעקב אריה ב"ר שלמה מראדז'מין (תרל"ד) רבי אברהם ממינסק – משכיל לאיתן ונחל איתן

על המג"ם (תר"ח) רבי אברהם יהושע העשיל טווערסקי מטשודוב ב"ר מרדכי מלויעב (תרע"ד)

רבי יהושע ב"ר יוסף מטזמושוב (תרס"ז) ובו"צ הביא י"ד מחר י"ט תמוז

– רבי אהרן שמואל ב"ר ישראל קידנברג ב' ברכת הובא (תת"ז)

רבי מאיר תאומים ב"ר יוסף אבי הפרי מגדים (תקל"ג)

רבי אליעזר יהודה ב"ר נתן צבי פינקל ר"י מיד, הסבא מסלבודקא (תשכ"ה)

רבי בן ציון ב"ר אליהו אבא שאול ר"י פודת יוסף וב' אור לציון (תשנ"ח)

– רבי משה יהודה לייב ב"ר נחום טברסקי מטריסק-הלם ב' אמרי מ"י (תרצ"א) רבי נתן נטע

הנובר ה"ד ב"ר משה – יון מצולה (תמ"א) רבי מנחם מנדל אויערבאך – תל' הב"ח זאב"ד

קארטאשניץ בפולין – עטרת זקנים (מג"ס) רבי פינחס ב"ר ישעי' יעקב שטיין אב"ד מיקלאש –

ש"ת קנאת פנחס (תרמ"ז) רבי אלעזר יוסן מרגשיש אב"ד מראדאנא – הותן רבי משה מדעעש

(תרצ"א) רבי יהואל רובין מקאלבסוב ב"ר אשר ישעי' מראפשיץ (תר"ם) רבי בצלאל דאקוב

גאב"ד גייטסהעד ב"ר י"ט ליפמן – ברכת י"ט (תשס"ג) רבי אברהם חיים ב"ר מנחם מנדל נאה

ב' שיעורי תורה (תשי"ד)

י"ח תמוז

י"ט תמוז

כ' תמוז

אדם ישר ונאמן אלא שהצרות ופחד האסון הממשמש ובא, והצער על כספי האלמנות והיתומים המופקדים אצלו, הם שהביאוהו לצעד האומלל והמוטעה.

נסע הרב מביקובסק לשינאווא לעורר רחמים ולפעול ישועה עבור ר' קלמן, למרות העוולה שעולל. נכנס הרב מביקובסק אל רבנו וגולל בפניו את מעלותיו וחכיותיו של ר' קלמן, לבו הרחום וידו הנדיבה והחזקת התורה שלו, הוא הזכיר גם את כספי הפקדונות המצויים עתה בסכנה, וסיים באמרו שתקוותו היחידה של ר' קלמן היתה ברכתו של הרבי, והנה במקומה שמע את פרשת התוכחה...

ענה הרבי משינאווא: "לא השמעתי כל תוכחה, אלא הודעתי שמי שמצית שריפות חייב להענש, אבל מכיוון שהוא אמר לי שזוהי עלילה בלבד, אין לו מה לפחד..."

שאל הרב מביקובסק: "ואם מרוב צערו הוא עשה דבר שלא כשורה, האם הכל כבר אבוד?"

ענה רבנו: "אם הוא עצמו הצית את האש, כי אז מצבו גרוע מאד. אדם כזה איני יכול להושיע..."

טען הרב מביקובסק: "הבעל שם טוב הקדוש נהג אחרת". והוא פתח וסיפר

המשך בעמ' ב'

ברכות שמים מעל

ברגשי גיל ורגנה נשגר בזה כסא דברכתא מולא וגדא יאה, להאי גברא רבא ויקירא, מעושה לילות בימים, כדי להרבות ולהפיץ מעיינות רבותינו הקדושים מלעלוב ויע"א, להשקות קנים ונערים, במאמרים נאים ונהדרים, מלאים בתוכן ובחן מיוחד, לקבץ מעמיר גזנה, לזכות את הרבים זה עשרות שנים באוצרות זהב נחמדים מפי זמנתיים בעריכת הגליון המופלא "אביר תורת משה", דיבור ומקושר בכל נימי נפשו למדן רבינו, ה"ה

הרה"ח המפורסם המתקן הדגול רבי **יוסף לב שליט"א** והברכה אחת היא לאביו הדגול והנעלה, תורה ויר"ש הוא כל נפשו, מקושר לרבוה"ק מלעלוב ומשמח אלוקים ואנשים

ה"ה הרה"ח ר' **משה זאב לב שליט"א** לדגל שמחת הולדת הנינה - הנכדה בשעטומ"צ

יה"ד שיינז לרבות ולראות ממנה ומכל יוצ"ח רוב טענו ונחת דקדושה בנים חיים וקיימים, ולגדול לתורה ולבני"ת לחופה ולמעשים טובים, מתוך בריות גופא ונהורא נפישא, וזמכה ל"יבא לציון גואל" ומלכתי כ"ק מרן רבינו שליט"א בראשינו, אמן.

ומברכין ומשבחין ומפאין ומעיינין
מלל חסידי לעלוב בארץ ובתפוצות - חבדי המעריצים וחוקריהם

על ניסיון הונאה, שהעונש עבורה הוא מאסר ממושך.

תאריך המשפט נקבע לחדש הקרוב. קם ר' קלמן ונסע לשינאווא, שפך את נפשו לפני רבו וביקש ישועה. אך בידעו שרבו הוא איש אמת ונפשו סולדת מכל מרמה והונאה, פחד לספר לו את האמת על השריפה פן יביא על ראשו קללה ולא ברכה, ורק סיפר שפרצה שריפה בשדותיו המבוטחים בסכום עתק, ומישהו העליל עליו שידו היתה בשריפה זו. הוגש כנגדו משפט, והוא צפוי לכמה שנות מאסר.

השיב הרבי וענה: "ודאי! אם מציתים בכוונה תחילה את השדות כדי לזכות בדמי ביטוח - מגיע עונש חמור. שהרי ראשית כל - זוהי גזילה ונסיון הונאה. מלבד זאת מצערים את הנשמות שהתגלגלו בחיטים ומחכות לתיקונן כאשר יקצרו את התבואה ויכינו מיני מאפה, ויהודים יברכו עליהם, ואילו על ידי השריפה חחרות הנשמות לייסוריהן ונפולות לקליפות ל"ע. אבל כפי שאתה מתאר את המצב - הרגיעו - "הרי אין לך כל חלק בשריפה ולא מגיע לך כל עונש, אם כן, אל תירא ואל תפחד, כי השקר אין לו רגלים. ואתה יכול להיות סמוך ובטוח שהאמת תצא לאור..."

אבל מאפשרות זו עצמה הלא פחד ר' קלמן יותר מכל, שהאמת תצא לאור! אם בתחילה חלפה בו מחשבה להודות לפני רבו על האמת, הרי לאחר ששמע באיזו חומרה הוא מתייחס לכך, ידע כי הוא לא יסלח לו, קל וחומר שלא יברכו... יצא ר' קלמן מאת פני רבו ונסע לביתו מדוכא ושבור ברוחו.

בווינה התגורר הגה"צ הרב מביקובסק זצ"ל שנמנה אף הוא על חסידי שינאווא, ור' קלמן תמך בו רבות במשך השנים. החליט ר' קלמן להכנס אליו ולהשיח בפניו את צרת נפשו. לרב סיפר ר' קלמן את האמת כולה. הרב הכירו וידע שהוא

בווינה התגורר חסיד שינאווא עשיר ושמו ר' קלמן פריד. הוא היה בעל לב חם ויד פתוחה, ביתו פתוח לאורחים וידו מושטת לעזרת עניים ונצרכים. גם הרה"ק משינאווא זצ"ל נעזר בו בענייני צדקה וחסד רבים, וכל פניה שלו נענתה בעין יפה ויד רחבה.

אך לא לעולם חוסן, הגיעה תקופה שעסקיו לא עלו יפה. החיטה בשדותיו היתה מאיכות ירודה והמצב הלך והתדרדר מיום ליום. ר' קלמן הבין שאם לא תבוא ישועה ומיד, לא תהיה לו ברירה והוא יאלץ להכריז חלילה על פשיטת רגל. הלך להיוועץ בעורך דינו, והלה אמר לו כי ישנה עצה פשוטה שכבר הצילה אנשים רבים לפניו שהיו אף במצב גרוע יותר. הואיל ועסקיו מבוטחים בביטוח נגד שריפה בסכום עתק של עשר מליון כתרם - והואיל והתבואה בשדותיו לא עלתה יפה, הרי שכדאי להציתה ולהגיש תביעת נזיקין לחברת הביטוח. הנזק האמיתי יהיה מועט, שהרי תשרף תבואה גרועה, והפיצוי הכספי יספיק כדי לשוב ולהעמיד את כל העסק על רגליו.

בתחילה מיאן ר' קלמן לשמוע על דרך זו של הונאה ורמאות, אבל יום רדף יום והמצב נהיה יותר ויותר גרוע, הוא נוכח לדעת שלא יהיה עוד באפשרותו לתמוך בבניו ובחתניו הלומדים תורה, לא יוכל עוד לתרום ולפזר לצדקה, והגרוע מכל - כספם של אלמנות היתומים ששמו בו את מבטחם אף הוא ירד לטמיון. כך דרכו של היצר הרע שהוא מפתה את האדם בחשבונות לשם שמים. הלך ר' קלמן בחשאי ושילח אש בשדותיו.

הוא חשב שחברת הביטוח תמהר ותחלץ אותו מהצרה, אבל לא כך היה. החברה חשדה שהיה כאן מעשה הצתה ופתחה בחקירה. חוקריה מצאו עדויות הקושרות אותו למעשה, וגם את הסתבכויותיו הכספיות. הכינו תיק ראיות והוכחות נגדו, ובו פורט הכל, מדוע החליט להצית, וראיות על מעשה ההצתה עצמו. וכך, לא זו בלבד שהיא לא שילמה את הסכום העצום שבתביעה אלא עוד הגישה תביעה משפטית כנגדו

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

מס תנחומים

לידידינו מחשובי אנ"ש ומתפללי ביהמ"ד הנה"ח ר' **אורי קליין הי"ו** על פטירת אחיו שנודבך ביסודים ז"ל
יה"ד שבנחמת ציון וירושלים תנוחמו אכ"י.

מולא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נשגר בזה כסא דברכתא לקדם מעלת פרי עץ חיים, גריס באורייתא דתורה. מרבין תורה ויראה טהורה, נעים הליכות ורב תבונות, אוצר כלי חמדה, חו"פ, בן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א, ה"ה
הגה"צ רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א
לדגל שמחת הולדת הנכד בן לחתנו היקר הרה"ג ר' **משה דוד מוצנן שליט"א**
יהי רצון שיוכה לרוב נחת ממנו ומכל יוצ"ח, ומשמחה זו יושפע תמיד שמחות באהלו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא אכ"י.

לעילוי נשמות

האי גברא ויקירא, משמח אלוקים ואנשים
הר"ר **מרדכי ברוך ז"ל ב"ר שלמה ז"ל**
נלב"ע ט"ז תמוז
= **הונצח ע"י נכדו ידידינו היקר הרב חיים מאיר גייגר הי"ו**

הרבו

בתפילה על האשה החשובה
מרת **אלטא עטיל בת בלומא גיטל תחי'**
לרפ"ו ש' ואריכות ימים ושנים טובות אמן

זמן מוצאי תענית שבעה עשר בתמוז
8:20 - ר"ת 9:01

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב